

[Kristen Amby.]

Ja, jeg behøvede saamænd ikke at spørge, for han har selv givet Svaret i Dag ved sine Udtalelser, ubehændige Udtalelser sammenholdt med det ærede Medlem Hr. Ragers, men klare nok. De gaar ud paa en Betragtning, der lyder saaledes: naar vi kommer ud over et vist Beløb, og det sætter det ærede Medlem skønsmæssigt til 10 000—12 000—15 000 Kr., som man kan skønne at være Udtryk for, hvad der overhovedet kan siges at være nødvendigt for en Familie at forbruge, saa kan man tage meget stærkt fat. Ja, det kan man, og det vil man altsaa ved sin officielle Skatteordfører ogsaa fra Det radikale Partis Side gøre. Men har man overvejet — det finder jeg dog Anledning til endnu en Gang at spørge —, hvilken Indflydelse dette Princip, altsaa det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens Princip, har med Hensyn til Beskæftigelses- og Erhvervsforholdene her i Landet? For det er rigtigt — jeg understreger det igen —, hvad det ærede Medlem Hr. Rager for nylig sagde, at det dog til syvende og sidst er en væsentlig Faktor med Hensyn til at skaffe de arbejdsløse i Arbejde, hvordan Erhvervene og naturligvis herunder de i Erhvervene tjente Indtægter har det.

Jensen (Broby): Det er nogle enkelte Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Korsgaard og det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, der faar mig til at tage Ordet.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, at den Lov, vi fik i Januar 1931, var en fuldstændig forstaaelsesforladt Lov, en Paniklov, og de Virkninger, den fik, vilde de Konservative ikke være med til at bøde paa. Derfor, sagde det ærede Medlem, bør Loven laves om. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvordan man skulde bære sig ad med det, naar Regeringspartierne ikke vil være med. Der har ikke været fremsat noget Forslag om Revision af denne Lov. Derimod foreligger der i Øjeblikket en Situation, hvor der er Mulighed for at bøde paa det, der skete i Fjor, paa det Resultat, der kom ud af det, og som ingen havde ventet, idet Forrentningsprocenten er gaaet saa langt ned, som den er. Det kan vi bøde paa ved at stille et Beløb til Raadighed til at lette de faste Skatter til Amtskommunerne. Men det ønsker det ærede Medlem ikke at være med til. Jeg konstaterer altsaa, at det ærede Medlem ikke ønsker at gaa den Vej frem, hvor der er Mulighed for at hjælpe dem, der trænger haardt til Hjælp, nemlig de Landbrugere, der mærker Skatterne paa fast Ejendom til Amtskommunerne og nu

faar 14,4 Millioner igen af de 20 Millioner, de slap for i Fjor.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen talte først om de høje Skatteprocenter i Byerne, og jeg giver det ærede Medlem Ret i, at disse Procenter er høje. Men har det ærede Medlem prøvet at regne de Skatteprocenter ud, som vi har ude paa Landet? De ser jo mere uskyldige ud, naar man ser dem offentliggjort i Bladene, men i Virkeligheden er de ikke mindre, end Procenterne er i Byerne. For det første maa vi tage i Betragtning, at mange Kommuner, i hvert Fald paa Øerne, ligner de to Trediedele af Kommunens Udgifter paa fast Ejendom, og bagefter bruger de saa til den ene Trediedel Kildeartsbeskatning, og enhver, der er kendt med Forholdene, ved, at den kan virke meget kraftigt paa de Indtægter, der er. Prøv at regne det ud, ærede Medlem, saa vil De se, vi kommer op paa nogle Skatteprocenter, som ikke er meget ringere end dem, man har i Byerne.

Dernæst sagde det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, at vi skulde holde os til de konjunkturbestemte Afgifter, som er vedtaget i Loven i Fjor, at man ikke kunde gaa bort fra dem, fordi det nu i Aar er kommet til at se saa daarligt ud. Ja, vi ændrer jo heller ikke i den Lovs Regler, men vi staaer for Øjeblikket i en Situation, hvor man, naar man vil se nøgternt paa det, maa indrømme, at det for Landbrugere ser daarligere ud end nogen Sinde, daarligere end da vi i Fjor fik Lettelsen af Amtsskatterne paa 20 Mill. Kr. Det tror jeg, alle vil indrømme, som kender Forholdene, og som vil være retfærdige, at det for Tiden ser langt, langt daarligere ud end i Fjor. Smørret er i Dag gaaet 7 Øre ned, til 1 Kr. 20 Øre pr. Kilo, det er en ren og skær Underskudsforretning; men vore Køer er vi nødt til at have for at kunne omsætte Grovfoderet. Hvis man bedømmer Stillingen ædrueligt, vil man indrømme, at den i Dag er meget daarligere, end den var i Fjor. Men saa er det, jeg spørger det ærede Medlem: hvorfor vil man saa ikke være med til at lette Landbruget for disse faste Skatter, som hviler saa haardt, og som skal ud, enten der har været Indtægt eller Underskud? Hvorfor vil man ikke være med til at hjælpe i Aar, naar man i Fjor vilde være med til at nedsætte disse Skatter med 20 Mill. Kr.? Man vil kun holde paa de 5,6 Millioner, der bliver tilbage i Aar. Jeg forstaar ikke dette, og jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger, for det hjælper ikke, at man giver et Beløb til de daarligst stillede Kommuner, uddelt efter de kom-